

Гео Милев

Удари третата стража...

– Удари третата стража!
И аз разкъсах пръстена
– о знам!
и мога вече цял да се разкажа.
Аз изнамерих себе си най-сетне!
да –
аз пред себе си застанах сам
и в огледалото – разядени и бледни –
контурите на моята лъжа!
да –
виждам: проектирани са там
пътеките на моята душа
и всичките ми нерви, всички гънки
на жадния ми мозък...
Мойте злоби
и моите сънища – аз сам през сън ги
разчитам ясно (ах и кой друг – кой би
безследността ми проледил от вълн!)

На Истината демонът „ГОРКО ТИ!“
ми казва – аз съм вик из тежък сън
и гърчене в пленителните нокти
на някакъв неврастеничен страх –
Но – аз съм съчетан от диви танци;
но – аз съм выплатен в игра и смях
(Човек! за смях над всичко ти призван си)
и моят златен път ме води пак,
и всякога, към златната Валала,
пред чийто праг съдбата начъртала
е моя сладострастен зодиак – -

Но – да не смееш да се кажеш „Бяла
е моята! чист – моят знак!
аз съм роден в щастливата Валхала!
аз нямам врагове на тоя бряг.“

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11289>]